

Copertă, concept grafic și DTP: Raymond Bobar
Redactor: Anca Dumitrescu și Elena Marcu

Titlul original: *Dear Ijeawe, or A Feminist Manifesto*
in Fifteen Suggestions

Copyright © 2017, Chimamanda Ngozi Adichie
All rights reserved

Dragă Ijeawe: un manifest feminist în cincisprezece sugestii
Copyright © 2019 Black Button Books, pentru ediția
în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Adichie, Chimamanda Ngozi

Dragă Ijeawe/ Chimamanda Ngozi Adichie ; trad.:
Aurelia Ulici. - București : Black Button Books, 2019

ISBN 978-606-94625-3-9

I. Ulici, Aurelia (trad.)

821.111

DRAGĂ IJEWELE:

un manifest feminist
în cincisprezece sugestii

CHIMAMANDA NGOZI ADICHIE

Traducere de Aurelia Ulici

BLACK BUTTON BOOKS

Dragă Ijeawe,le,

Ce bucurie! Și ce nume minunat: Chizalum Adaora. Este atât de frumoasă. Are doar o zi și deja pare interesată de lume. Scrisoarea ta m-a făcut să plâng. Știi că uneori mă emoționez prosteste. Să știi că iau foarte în serios rugămintea ta: cum să o crești în spirit feminist. Și înțeleg la ce te referi când spui că nu ști întotdeauna care ar trebui să fie reacția feministă la anumite situații. Pentru mine, feminismul este mereu contextual. Nu am o regulă bătută în cuie. Soluția cea mai la îndemână pentru mine o oferă cele două „instrumente feministe”, și aș vrea să le împărtășesc cu tine încă de la început.

Primul este premisa ta, credința durabilă, de nestrămutat, de la care pornești. Care este premisa ta? Premisa ta feministă ar trebui să fie: eu contez. Contez la fel de mult. Nu „doar dacă”. Nu „atâta timp cât.” Contez la fel de mult. Punct.

Al doilea instrument este o întrebare: poți să schimbi X și să obții aceleași rezultate?

De exemplu: mulți consideră că reacția feministă a unei femei la infidelitatea soțului ar trebui să fie să-l părăsească. Dar eu cred că să rămână poate fi tot o alegere feministă, în funcție de context. Dacă Chudi se culcă cu o altă femeie și tu îl ierți, și el ar face același lucru dacă tu te-ai culca cu un alt bărbat? Dacă răspunsul este da, atunci alegerea ta de a-l ierta poate fi o alegere feministă, pentru că nu este determinată de o inegalitate de sex. Din păcate, în cele mai multe căsnicii, realitatea este că răspunsul la această întrebare este adesea nu, iar motivul ține de sexul: acea idee absurdă că „bărbatul tot bărbat rămâne”.

Am câteva sugestii legate de felul în care s-o crești pe Chizalum. Dar nu uita că, și dacă faci toate lucrurile pe care ți le propun, ea tot va crește altfel decât ai sperat tu, pentru că uneori așa merg lucrurile. Ceea ce contează este să încerci. Și întotdeauna, mai presus de orice, să ai încredere în instinctele tale, pentru că vei fi îndrumată de iubirea pentru copilul tău.

Iată sugestiile mele:

1.

Fii un om întreg. Maternitatea este un dar minunat, dar nu te defini exclusiv prin maternitate. Fii un om întreg. Copilul tău va avea de câștigat din asta. Pioniera jurnalismului american, Marlene Sanders, spunea odată unei tinere jurnaliste: „Nu te scuza niciodată că muncești. Iubești ceea ce faci și să iubești ceea ce faci este un dar minunat pentru copilul tău.”

Nici măcar nu trebuie să-ți iubești slujba. Poate pur și simplu să-ți placă ceea ce slujba înseamnă pentru tine: încrederea și împlinirea personală, care vin cu munca și câștigul. Respinge ideea că maternitatea și munca se exclud. Mamele noastre au muncit cu normă întreagă în timp ce ne-au crescut și ne-am descurcat, cel puțin tu, la mine încă se delimitează.

Nu mă miră că sora soțului tău îți spune ar trebui să fii o mamă „tradițională” și să stai acasă, căci Chadi își permite să aibă o familie în care doar unul dintre voi aduce bani în casă. Oamenii folosesc „tradiția” pentru a justifica orice. Spune-i că adevărata tradiție Igbo sunt de fapt

familiiile cu două surse de venit, pentru că în vremurile pre-coloniale, mamele munceau la câmp și făceau negoț. Și, până la urmă, te rog să n-o iei în seamă. Există lucruri mult mai importante la care să te gândești.

În aceste viitoare săptămâni de proaspătă maternitate, fii bună cu tine. Cere ajutor. așteaptă-te să fii ajutată. Nu există Superwoman. A fi părinte înseamnă exercițiu și iubire. (Mi-aș dori totuși ca termenul „părinte” să nu se fi transformat într-o noțiune, din care rezultă ciudatul fenomen al clasei de mijloc, „a fi părinte”, văzut ca un nesfârșit și angoasant drum al vinovăției.)

Dă-ți voie să greșești. O proaspătă mamă nu trebuie în mod obligatoriu să știe cum să liniștească un bebeluș care plânge. Nu presupune că ar trebui să știi totul. Caută pe Internet, citește cărți, pune întrebări părinților cu experiență. Sau pur și simplu încearcă și vezi ce merge. Continuă să te concentrezi pe a fi un om întreg. Găsește timp pentru tine. Nu-ți ignora propriile nevoi.

Te rog, nu te gândești la asta ca la „a face totul”. Cultura noastră ridică în slăvi ideea de femeie

care „face totul”, dar nu pune sub semnul întrebării premisa acestei laude. Nu sunt interesată de dezbaterile despre femeile care „fac totul”, pentru că este o dezbateri care presupune că educația copilului și muncile casnice ar trebui să fie exclusiv domeniul femeilor, o idee pe care o resping cu tărie. Muncile casnice și educația copilului ar trebuie să transcendă genul, și ar trebui să ne întrebăm nu dacă o femeie poate „face totul”, ci cum să susținem mai bine părinții în îndatoririle lor duble, la muncă și acasă.

2.

Faceți asta împreună. Îți amintești că în școala primară am învățat că un verb este un cuvânt ce exprimă „acțiuni”? Ei, bine, tatăl este în egală măsură un verb ca și mama. Chudi ar trebui să facă tot ceea-i permite anatomia – ceea ce înseamnă totul în afară de alăptat. Uneori, mamele, atât de obișnuite să fie totul și să facă totul, sunt complice la diminuarea rolului taților. S-ar putea să crezi că Chudi nu-i va face baie exact cum îți dorești tu, că s-ar putea să nu o șteargă la fund la fel